

N:o 23.

Af herr **Ekdahl**, angående förändrad tullbehandling af tomma säckar.

Innan Riksdagen beslutade att väfnader af jute skulle åsättas införselstull, var det en känd sak, att denna industri icke kunde komma till utöfning i vårt land, men sedan dessa varor blifvit belagda med en tullafgift af 10 öre per kilo, har det visat sig, att fabriker kommit till stånd för tillverkning af denna artikel, och torde värdet deraf inom kort tid uppgå till flera millioner kronor; men jutefabrikationen skall få stora svårigheter att bekämpa, derest icke vissa förändringar göras i nu gällande tullbestämmelser om säckar och emballage.

Den restitution af erlagd tullafgift, som beviljas då från utlandet införd juteväfnad åter utföres i form af emballage, måste naturligtvis utöfva en menlig återverkan på den inhemska fabrikationen, hvarför det nog vore önskvärdt att denna bestämmelse upphäfdes, men i betraktande af den brydsamma belägenhet, i hvilken våra pappersmassefabriker befinna sig till följd af det låga pris, som detta fabrikat nu betingar, vill jag för närvarande icke ifrågasätta någon ändring härutinnan.

Beträffande åter artikeln *säckar*, som enligt tulltariffen äro fria till införsel så snart de befinnas vara »*synbart brukade*», så gifver denna föreskrift ett allt för stort spelrum till tullfritt införande af snart sagdt hvilka quantiteter som helst. Uppfinningsförmågan är i sanning beundransvärd, då det gäller att söka kringgå författningar, och hvad den nu ifrågasvarande handelsartikeln vidkommer, så är det ju en förhållandevis lätt sak att få en äfven ny säck att se *synbart brukad* ut. Dertill behöfves ju endast att låta den komma i beröring med litet mjöläffall, kli, fodermjöl eller andra ingredienser, att smutsa ner eller tillskrynkla den, då

den visserligen kan få utseende af att vara begagnad, men efter rengöring blir lika god som ny.

Konsumtionen af säckar i vårt land torde för närvarande kunna uppskattas till omkring 3 millioner stycken per år, hvaraf framgår, att denna artikel ingalunda spelar någon liten rol i jutefabrikationen. Om nu med temlig visshet kan antagas, att ungefär hälften häraf införes tullfritt, så inses lätt hvad förfång detta åstadkommer, icke allenast för staten utan äfven för den industri, som varit afsedd att skyddas.

I Tyskland, Frankrike, Ryssland och andra stora konsumtionsländer, hvarest tull å säckar existerar, voro begagnade sådana till en början äfvenledes tullfria, men det visade sig snart att den allra största delen af importen skedde tullfritt, hvilket hade till följd, att dessa länder snart åsatte samma tull på brukade säckar som på nya. Hvad erfarenheten från sådana länder lärer oss, böra vi begagna oss af i den inhemska industriens intresse.

På grund af hvad jag sålunda haft äran anföra tillåter jag mig vördsam samt föreslå, det Riksdagen ville besluta sådan ändring i tullbestämmelsen för säckar, att ordalydelsen i gällande tulltaxa, som nu är:

»Säckar: nya, tomma: tullbehandlas lika med den väfnad, hvaraf de bestå, med tillägg af 10 procent; — synbart brukade, fria»

mätte förändras sålunda:

Säckar, tomma: tullbehandlas lika med väfnad, hvaraf de bestå, med tillägg af 10 procent.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1890.

Gust. Ekdahl.